Autonomie Aruba: Hoe nu verder?

OPINIE

Door Miguel Mansur Jr.

Volgend jaar zijn er verkiezingen en het is moeilijk te voorzien dat er sprake zal zijn van een situatie waarin de AVP of MEP geen deel uitmaken van het bestuur. Het is maar zeer de vraag of ons politiek systeem op grond van patronagepolitiek, die deze fatale situatie heeft veroorzaakt, kan zorgen voor een oplossing. Onze kleinschaligheid, waarbij kiesgerechtigden relatief makkelijk toegang hebben tot bestuurders, heeft een dynamiek geschapen die in het nadeel werkt van het gemeenschappelijk belang. Capabele mensen met goede bedoelingen zijn ook weleens de politiek ingegaan. Maar in ons systeem, dat geen beperkingen oplegt aan de tijd dat Statenleden en ministers in functie zijn, ligt hun prioriteit dan vooral op het winnen van de volgende verkiezingen. Moeilijke of onpopulaire beslissingen worden niet genomen, want dat kost stemmen. Dit alles heeft geleid tot de huidige rampzalige situatie die reeds bestond vóór de Covid-19-crisis die alles alleen maar dramatischer en dringender heeft gemaakt.

Loze beloften

Na de verkiezingen van 2017 verklaarde Mike Eman plechtig dat het volk (terecht) het vertrouwen had verloren in de AVP en dat het tijd werd 'het instituut' te vernieuwen. Hij verklaarde dat hijzelf, De Meza, Sevinger en Dowers zouden terugtreden. Daar is echter niets meer van gekomen nadat de persoonlijke stemmen waren geteld. Het is te hopen dat hij niet van gedachten verandert voor de verkiezingen van volgend jaar, want zijn nalatenschap van twee kabinetten kan niet erger zijn.

Nóg meer loze beloften

Ook Evelyn Wever-Croes beloofde veel: ze zou besturen met 7 ministers; ze zou een eind maken aan corruptie; ze had oplossingen zonder maatregelen te nemen... Voordat ze echter goed en wel zat, viel één belofte in het water toen zij het partijbelang boven het gemeenschapsbelang stelde door toch met 8 ministers van start te gaan. Zij beloofde een eind te maken aan corruptie, maar het advocatenkantoor van haar vader doet weer zaken met de regering. Zij blokkeerde publiekelijk een verhuurcontract met het gebouw van haar vader, maar andere familieleden blijven profiteren. Zij heeft een minister die zijn zussen en broer in dienst heeft voor salarissen die zij niet in de publieke sector kunnen verdienen. Verschillende ex-ministers van de MEP staan op de loonlijst van de regering als adviseur ondanks een royaal pensioen, zowel van Statenlid als minister. Het is onbegrijpelijk wat deze ex-ministers hebben bij te dragen na hun rampzalig beleid die de positieve start van de status aparte tenietdeed en transformeerde in een totale decadentie. Als toppunt tracht een van de oud-ministers zich de nodige lof toe te zwaaien door een boulevard naar zichzelf te laten benoemen terwijl hij nog in leven is. Mogelijk op grond van het besef dat als dat nu niet gebeurt, dit wel nooit zal plaatsvinden. Eerlijk gezegd zou geen enkele regering maatregelen uit de weg hebben kunnen gaan, maar corruptie vindt nog steeds plaats. Het is nu de bedoeling een Integriteitskamer op te zetten als finale uiting van de schaamteloosheid die onze politieke klasse kenmerkt.

Interventie

Zolang hetzelfde politieke systeem intact blijft, wijst de geschiedenis uit dat de moeilijke beslissingen en pijnlijke ingrepen die nodig zijn niet binnen het bereik liggen van onze politici. Het CAft en de dreiging van de Rijkswet financieel toezicht zijn de beste instrumenten om het belang van Aruba te waarborgen. Jammer genoeg hebben onze eigen politici van beide grote partijen gedurende de laatste 20 jaar aangetoond dat zij het landsbelang niet nastreven, maar hun eigen belang. De ironie wil dat de erfenis van de status aparte heeft geresulteerd in een gedwongen externe interventie om ons land te redden en een volledige ineenstorting te vermijden.

Circus

De komende jaren zullen ons maatregel op maatregel opgelegd worden om te trachten onze astronomische schuld af te lossen. Onze bestuurders zullen bij onze schuldeisers langs moeten gaan voor opdrachten om die uit te voeren. Dezelfde incompetente mensen die de vele mogelijkheden die de status aparte hen bood zonder wroeging hebben verspild, zullen nu schreeuwen om hun onafhankelijkheid. Waarbij het zeker is dat zij buiten het Koninkrijksverband, Aruba zonder meer naar een volledig bankroet zullen leiden. Onze autonomie is al lang begraven en als we eerlijk zijn, dan heeft het ons weinig meer gebracht dan een circus.

Bonaire

Interventie is hoogst welkom, omdat alleen zo moeilijke beslissingen worden genomen waardoor ons land vooruit kan. Vergelijk Aruba en Bonaire in de periode van 2010 tot 2020 op de gebieden die door Nederland op ons buureiland worden bestuurd en de conclusie kan niet duidelijker zijn.

GISTEREN WERD DEEL 1 GEPUBLICEERD.

Miguel Mansur Jr. is in 1977 op Aruba geboren. Na de International School of Aruba verhuisde hij naar Zwitserland, waar hij een opleiding deed aan 'Institut Le Rosey'. Later studeerde hij Economie en Internationale Betrekkingen aan de 'Tufts University' in de Amerikaanse staat Massachusetts. Ook deed hij 'post graduate' cursussen Financial Economics aan de Boston University. Op het ogenblik is hij president van Capitable, een Limited Liability Company in Florida. Hiermee beheert hij beleggingen, waaronder een investering in een 'self-service coin laundry'-operatie, een 'nitrogen ice-cream' onderneming en een mede-investering in 'co-working office space' in New York.

Eind deze maand is Mansur voornemens zich te vestigen op Aruba om zijn politieke partij 'Futuro Nobo' te leiden naar de eerstvolgende Statenverkiezingen, die voor september 2021 gepland staan.